

บทคัดย่อ

พลวัตอุตสาหกรรมหลังยุคสงครามเย็น

นับตั้งแต่ได้เอกราชบรรดาประเทศในอุตสาหกรรมต่างพยายามอย่างเต็มที่ที่จะพัฒนาตนเองขึ้นมาให้เจริญและมั่งคั่ง ตลอดจนส่วนใหญ่พยายามสร้างระบบประชาธิปไตยขึ้นในประเทศพร้อมๆ กับการสร้างรัฐและสร้างชาติขึ้นมาใหม่ และการตระหนักในความจำเป็นที่จะต้องร่วมมือกันเพื่อไม่ให้อาณาบริเวณนี้ตกอยู่ใต้อิทธิพลของตะวันตกตลอดไปนำไปสู่การก่อตั้งอาเซียนในปี 1967 การสิ้นสุดของสงครามเย็นหมายถึงชัยชนะของระบบทุนนิยมที่ได้รับการเสริมส่งจากสภาพของโลกาภิวัตน์และเทคโนโลยีข้อมูลข่าวสาร และจากการกำหนดของสหรัฐอเมริกาที่ให้โลกหลังสงครามเย็น เปิดเสรีทางการค้าและการลงทุน แก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม การปกป้องสิทธิมนุษยชน และการเป็นประชาธิปไตย ในยุคหลังสงครามเย็น ประเทศในอุตสาหกรรมทุกประเทศรับเอาลัทธิทุนนิยมและระบบตลาด ตลอดจนพยายามปฏิรูประบบเศรษฐกิจ และการเมือง โดยเฉพาะทางด้านการเมืองนั้นมุ่งเน้นสร้างกระบวนการประชาธิปไตยขึ้นใหม่ ซึ่งหนุนด้วยแรงผลักดันในสังคมผ่านองค์กรประชาสังคมที่เรียกร้องให้รัฐคำนึงถึงหลักธรรมาภิบาล ความโปร่งใสและความรับผิดชอบในการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจที่เจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดนายทุนชาติที่อาศัยความใกล้ชิดกับชนชั้นปกครอง สร้างความมั่งคั่งอย่างต่อเนื่อง คนชั้นกลางใหม่ หรือกลุ่มคนรวยใหม่มีวิถีชีวิตที่ผูกติดอยู่กับการบริโภคและการหาความสุขความบันเทิง ความขัดแย้งทางชาติพันธุ์และศาสนามีมากขึ้นและรุนแรงขึ้น เพราะประเด็นทั้งสองนี้ยึดโยงอยู่กับสถานะทางเศรษฐกิจ สังคม และนโยบายของรัฐ การเคลื่อนย้ายแรงงาน การค้ายาเสพติด อาชญากรรมข้ามชาติ และการค้ามนุษย์เป็นมิติใหม่ที่กระทบต่อทุกประเทศ การเปลี่ยนแปลงสำคัญๆ เช่น วิกฤตเศรษฐกิจ ปัญหาสภาพแวดล้อมเช่น หมอกควัน การกำหนดเขตเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การโทรคมนาคม และการขนส่งที่สะดวกมากขึ้น ทำให้ภูมิภาคอุตสาหกรรมใกล้ชิดกันยิ่งขึ้น ยังผลให้อาเซียนขยายบทบาทของความร่วมมือออกไปอย่างกว้างขวางภายในภูมิภาคกับภูมิภาคอื่นและในระดับสากล ข้อมูลข่าวสารที่แพร่กระจายอย่างกว้างขวางและมากรูปแบบขึ้น ทำให้ผู้คนในอุตสาหกรรมรับรู้การเปลี่ยนแปลงต่างๆ แต่อาจไม่ช่วยทำให้เข้าใจกันได้ดีขึ้นมากนัก ทั้งนี้เพราะลักษณะอันเป็นอัตลักษณ์ของชาติยังมีอิทธิพลต่อความคิดของผู้คนสูง

Abstract

Southeast Asian Dynamism after the End of Cold War

After independence, all countries in Southeast Asia attempt to develop themselves aiming at growth and wealth. Some even try to democratize in the process of state-building and nation-building. They also realize that there is a real need for mutual cooperation if they do not want to remain under external influence, thus the creation of ASEAN in 1967. The end of the cold war signifies the victory of capitalism which is boosted by globalization force and rapid expansion of information technology. The US declares New World Order which dictates all states to accept liberalization of trade and investment, environment protection, human rights, and democratization. Capitalism and market economy are main thrust of economy in the area while reforms are being attempted in economics and politics. On the political side, political reform focuses on proper function of the process of democratization propelled by forces of civil society groups which stress good governance, transparency and accountability. Continuing economic growth ushers in national capitalists whose close relations with the ruling class enriches both of them more. There emerges the new middle class or the new rich whose life style is characterized by consumerism and leisure. Ethnic and religious conflicts grow and become more violent and these conflicts are related to economic growth, social changes and state policy. Labour migration, drug trafficking, transnational crime, human trafficking are new phenomena impacted upon all nations. Events of regional scope such as haze, economic growth areas, telecommunication and transportation bring ASEAN countries closer to each other, and, as such, cooperations are extended regionally and internationally. Access to information of various forms enhances people in Southeast Asia to know more about each other. Whether they understand each other better is another matter. Peculiar attachment to the national identity may impede this.